

Scen

Moomsteatern flyttar engelska landsbygden till Österlen

14 november 2021 13:26

Oscar Wildes dubbelbottnade och kvicka satir över traditioner och ideal blir i Moomsteaterns version en fartfylld fars med färgstarka kostymer, spektakulär scenografi och många effekter, skriver Boel Gerell.

Boel Gerell

Text

Dennis Mortensson som Spöket. Foto: Lars Dareberg

Fakta

Spöket på Cantershus.

Regi, koreografi: Ola Hörling. Kompositör, musiker, ljuddesign: Jan-Erik Sääf. Scenografi, kostymdesign: Petra Hjortsberg Möller. Ljusdesign, specialeffekter: Hans C Roupe. I rollerna: Dennis Mortensson, Sissela Persson, Jens Olsson, Therese Kvist, Frida Andersson, Sara Vainio Ali, Niclas Lendemar, Tryggve Algeus, Johanna Friberg. Moomsteatern, Malmö 13/11.

Östermalm till Österlen, hur långt kan det vara? Det skiljer ju bara några bokstäver! När Moomsteatern gör sin version av Oscar Wildes ”Spöket på Canterville” har den brittiska landsbygden blivit kulturbygd på Österlen, med lokalproducerade läckerheter på bordet och slott i retroskick med alla originaldetaljer kvar.

Som spöket Simon som ingått i konceptet sedan 300 år tillbaka och tillsammans med den minst lika skrämmande tjänarstaben driver alla nya ägare på flykten innan frukostbuffén hunnit dukas fram. Tills familjen Otis flyttar in, så blasé på sensationer att Simons alla ansträngningar att skapa skräck går bet.

Av originalets amerikanska uppkomlingar har blivit en trebarnsfamilj från Stockholm, som efter mammans död sökt sig till hennes hemtrakt på Österlen. Det mörkare stråket introduceras inledningsvis men följs aldrig upp och vi får aldrig veta varför flytten varit nödvändig eller på vilket vis sorgen bearbetas genom vistelsen i slottet.

Sissela Persson som Beata. Foto: Lars Dareberg

Wildes dubbelbottnade och kvicka satir över traditioner och ideal blir i Moomsteaterns version en fartfylld fars med färgstarka kostymer, spektakulär scenografi och många effekter. Här har Petra Hjortsberg Möller gjort ett fantastiskt arbete med scenrummet som med smarta lösningar underlättar för såväl spökerier som oväntade entréer.

Den kombinerade regissören och koreografen Ola Hörling har dessutom försett verket med ett antal sång- och dansnummer, lyhört tonsatta av huskompositören Jan-Erik Sääf. På det hela taget är det här en uppsättning som passar ensemblen väl och som låter skådespelarnas styrkor komma till sin rätt.

Inte minst Dennis Mortensson briljerar i huvudrollen som det frustrerade spöket och Therese Kvist gör en skarp och skrämmande version av husföreståndarinnan Umney.

Mer urvattnad är själva intrigen, som rymmer ansatser till såväl samtidssatir som djupare familjeberättelse men som hastar framåt utan att ta ut svängarna i endera riktningen. Här hade stoffet gärna fått förvaltas bättre och dramatiken tas mer varsamt om hand.

Inte bara mamma Otis död lämnas oförlöst. Också Simons mord på sin hustru Eleonore blir en lustighet i mängden, som ärligt talat inte är så festlig i en värld där mäns våld mot kvinnor dagligen skördar dödsoffer.

En liten fördjupning här hade gett perspektiv till underhållningen.